

การศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นสุราษฎร์ธานีประเภทลายลักษณ์จากหนังสือбудมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำสารสังเขปและปริวรรตวรรณกรรมโดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ข้อมูลวรรณกรรมจากสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานีจำนวน 5 เรื่อง ประกอบด้วย พระสุธน - มโนห์ราเล่ม 2 พระเตมีย์ใบ้ ต้นสมุดอนาคดวงค์ เล่ม 1 ตรีณรายณ์ และต้นสมุดพระเนมินทร์ จัดทำสารสังเขป 5 ด้าน คือ ด้านผู้แต่ง ลักษณะการบันทึก ลักษณะคำประพันธ์ เนื้อเรื่อง และธรรมเนียมนิยมในการแต่ง

ผลการศึกษา พบว่า การปริวรรตวรรณกรรมสามารถปริวรรตเป็นภาษาไทยปัจจุบันได้ทั้ง 5 เรื่อง เพราะเป็นวรรณกรรมที่ต้นฉบับมีความสมบูรณ์ มีบางวรรคของคำประพันธ์ที่ตัวอักษรลบเลือน ไม่สามารถปริวรรตได้ การจัดทำสารสังเขป ด้านผู้แต่ง ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง และช่วงเวลาในการแต่งที่ชัดเจนมีเพียงวรรณกรรมเรื่องพระสุธน - มโนห์ราเล่ม 1 และต้นสมุดพระเนมินทร์ ที่ระบุช่วงเวลาในการแต่ง ด้านลักษณะการบันทึกทุกเล่ม บันทึกในหนังสือбудชาว อักษรที่ใช้บันทึกเป็นอักษรไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นช่วงรัชการที่ 3 - 5 บางเรื่องมีอักษรขอมปะปนใช้บอกชนิดคำประพันธ์ไม่ได้แทรกในเนื้อเรื่อง การขึ้นต้นคำประพันธ์ใช้เครื่องหมาย ๑ และ ๑ ด้านลักษณะคำประพันธ์ แต่งด้วยกาพย์ 3 ชนิด คือ กาพย์สุรางคนางค์ 28 กาพย์ยานี 11 และกาพย์ฉบัง 16 คำประพันธ์ดังกล่าวมีทั้งที่แต่งถูกต้องตามฉันทลักษณ์และไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ คือ บางวรรคมีจำนวนคำเกินและขาดจากลักษณะบังคับ น่าจะเกิดจากความผิดพลาดในการคัดลอกต้นฉบับ ด้านเนื้อเรื่อง วรรณกรรมที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนาและคำสอน คือ พระเตมีย์ใบ้ ต้นสมุดพระเนมินทร์ และต้นสมุดอนาคดวงค์ เล่ม 1 วรรณกรรมที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับนิทาน คือ พระสุธน - มโนห์ราและ ตรีณรายณ์ ด้านธรรมเนียมในการแต่ง เริ่มด้วยการประณามบท มีสาระเกี่ยวกับการบูชาพระรัตนตรัย พระพุทธรูป คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และพระสัสดี กล่าวถึงวัตถุประสงค์และที่มาในการแต่ง ดำเนินเรื่องจนจบ ในส่วนการปิดเรื่องมีวรรณกรรมเรื่องต้นสมุดพระเนมินทร์และวรรณกรรมเรื่องพระเตมีย์ใบ้ จบเรื่องโดยการกล่าวสรุปที่มาของเรื่องและกล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการแต่ง

The study Suratthani of local literature writing category from Thai long book made of pulp from trees of the family Uricaceae .The objective to study for change literature which compile at art and culture office Suratthani Rajabhat University total 5 stories such as :Prasuthon-Manora numerative noun for book 2, Pratamebai , Tonsamud-anakodwong numerative noun for book 1, Trenarai and Tonsamud Pranamin for bring about making in brief abstract have pattern study 5 fields such as : authors field type of record, type of verse, plot and customarily in writing story result of education get change literature both of 5 stories at present language part of making in brief abstract authors field not appear author and timing clearly for writing story ; Prasuthon-Manora numerative noun for book 1 and Tonsamud Pranamin have timing for writing story. Field type of record copy in White Thai long book made of pulp from trees of the family Uricaceae. Alphabet used record Thai alphabet first part Ratanakosin Era period reign 3-5 some story have mixed up Khmer alphabet by describe type of verse not intervene in story. Beginning verse use ๐ and ๑ in each chapter of verse each kind type of verse compose with poem 3 types namely : Surangkanang poem 28, Yanee poem 11 and Chabang poem 16. That verse have correct same as type of verse category and not correct same as type of verse category be some a group have too much word number or lack of enforce presume should be error happen in doing copy original. Plot found that literature have story concern Buddhism and teaching such as : Pratamebai, Tonsamud Pranamin and Tonsamud-anakodwong numerative noun for book 1 and literature have story concern a story such as : Prasuthon-Manora and Trenarai. Field of custom writing story start by condemn chapter have substance about worship the Triple Gem, Lord Buddha, father favour, instructor and Prasadsadee after that author mention objective and origin in doing compose afterwards author run up until end. In the part end of story have Tonsamud Pranamin literature and Pratamebai literature. The end by sum up story origin and mention objective for writing story.